நினைவிருக்கிறது! சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியா வந்திருந்த ஈழத்தோழர்கள் நம்மிடம் சொன்னார்கள், "எங்கட நாட்டின் புரட்சி இந்தியப் புரட்சியின் வெற்றியில் தங்கியிருக்கு. இலங்கை ஒரு சின்ன நாடு. இங்கபுரட்சி வெடித்தா ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அதைச் சகிச்சிக்க மாட்டாங்க. 71லே ஜே.வி.பியை செஞ்சது போல அடக்கிருவாங்க."

அப்போது நாம் சொன்னோம், "இல்லை, தோழர்களே! நீங்கள் உங்கள் சொந்தக் காலில் நில்லுங்கள். ஆயுதபலம் மட்டும் போதாது —சரியான அரசியல், மக்கள் பலத்தைக் கொடுக்கும். மக்கள் பலமும், சரியான அரசியலும் இருந்தால் ஆயுத பலத்தைப் பெறுவது சுலபம். பிறகு எவ்வளவு சிறிய நாடும் எவ்வளவு பெரிய நாட்டையும் வென்று விடமுடியும். கம்பூச்சியாவைப் பாருங்கள். உலகிலேயே அதிக பலம் வாய்ந்த அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போரிட்டு வென்றார்கள். இதோ! வியத்நாமின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகப் போரிடுகின்றனர். உலகை ஆட்டிவைத்த முசோலினியை எதிர்த்து உலகிலேயே சிறிய நாடுகளில் ஒன்றான அல்பேனியா போரிட்டு வென்றது."

ஆனாலும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நிகழ்ச்சிகள் வேகமாக நடந்தேறின. 1983 ஜூலை இனப்படுகொலை நடந்தது. பிறகு ஈழவிடுதலை இயக்கம் ஆயுதப் போராட்டமாக வெடித்தது. ஈழப் போராளி குழுக்களின் திடீர் வளர்ச்சியும் தமிழ் தேசிய இன வெறி அரசியலும் முன்னுக்கு வந்தன. அவற்றின் பாதிப்புக்கு ஆளான ஈழத்தோழர்கள் தொலை நோக்குப் பார்வையின்றி, அரசியல் முன் முயற்சியும் மக்கள் பலமும் பெற முடியாமல் சிறிய குழுக்களாகவே இருந்தனர். ஆனாலும் ஈழ விடுதலை இயக்கத்துடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்ட அவர்களை ஈழத்தில் இயங்கவிடாமல் பிரபாகரனின் புலிகள் விரட்டினர்.

இப்போது நிலைமைகள் வெகுதூரம் மாறிவிட்டன. இந்தியப் புரட்சியைத் துரிதப்படுத்தும் உந்து சக்தியாக ஈழவிடுதலை இயக்கம் விளங்குகிறது. ஈழமக்களின் தியாகம் வீண் போகாது. அவர்கள் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு, சிங்களப் பேரினவாதம் ஆகிய இரண்டையும் எதிர்த்துப் போரிடுகிறார்கள். இந்திய அரசின் ஜனநாயகம், அகிம்சை, பஞ்சீலக் கொள்கைகள், இந்திய இராணுவத்தின் உண்மையான தன்மைகள், குறிப்பாக ராஜீவ்

குடும்பமான பாசிசத் தன்மைகள் நாம் பல ஆண்டுகள் கடும் ... யினால் இந்திய மக்க... உணர்த்த வேண்டியவைக... தம் தியாகப்போரினால் நடை... ரீதியாக ஈழமக்கள் நிரூப... காட்டுகிறார்கள். அதுமட்டு... பல்வேறு அரசியல் சக்திகளு... கே நிற்கிறார்கள் என்று பிடித்துக் காட்டுகிறார்கள். க... முழக்கங்களால் மூடு திரை... டுக் கொண்டிருந்தவர்களின் ... வருக்கத்தக்க முகங்கள் ... றன.

இந்தியமக்கள் நன்றிசெ... கடமைப்பட்டவர்கள். ... மக்கள் அத்தனைபேரும், ... தும் தேசிய வெறியில் மூழ்கிப் ... இந்திய ஆக்கிரமிப்பை ஆத... கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ... நாம் ஆக்கிரமிப்பை எதி... அமெரிக்க மக்கள் ஆர்த்... தலைப் போல விழித்தெழுவ... இந்திய இராணுவமேகூட ... கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்த... யாது. தனது இழப்புகளைக் ... பீதியுற்ற இந்திய இராணுவ... ஈழமக்கள் மீது பாய்ந்து க...

ஈழம்: சிந்தும் ரத்தம் வீண்போகாது!

விடுதலைப்புலிகளிடம் ஆயுதங்களைக் கைப் பற்றுவதாக சொல்லிக் கொண்டு அப்பாவித் தமிழர்கள்மீது இந்திய ராணுவம் நடத்திய தாக்குதலின் விளைவாக கைகால்களை இழந்து மருத்துவ மனையில் வாடும் ஈழத்தமிழ் மக்களின் படங்கள்!

றியது. உண்மைதான். ஆனால் மெல்லிதான கோடுதான் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது. ஈழமக்கள் மீது ஏற்றப்பட்ட கவச வண்டிகளை உழைக்கும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து வந்தவர்கள் தமது ஆணையாளருக்கு எதிராகவேகூட திருப்புவார்கள். வியத்நாமில் "மைலாய்" படுகொலை நடத்தியது அமெரிக்க ராணுவம். ஆனால் அதன் வீரர்களில் பலர் தமது ஆணையாளர்களையே சுட்டுவீழ்த்தியதை, இரகசியமான வழிகளில் படையைவிட்டுத் தப்பி ஓடியதை அறிவோம். போதைப் பொருட்களுக்கும், விபச்சார வாழ்வுக்கும் அடிமையானதை அறிவோம். வியத்நாம் ஆக்கிரமிப்பு அமெரிக்க சமுதாயத்தில் நிரந்தரமான வடுவை ஏற்படுத்தி விட்டது. கற்பனையான "ராம்போ"களை உருவாக்கி அதைத் துடைத்துவிட யுத்த வெறியன் ரீகன் முயலுகிறான்.

இந்த நிலை இந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும் வரும். தனது சகோதரன் ஈழப்போரில் கொல்லப்பட்டான் என்கிற செய்தி கேட்டு கொழும்பு கடைவீதியில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இயந்திரத் துப்பாக்கியில் குண்டுமழை பொழிந்தான் ஓர் இந்திய வீரன். மூன்று முஸ்லிம்களும் மூன்று சிங்களவரும் ரத்த வெள்ளத்தில் வீழ்ந்து மாண்டனர். இது ராஜீவ்–ஜெயவர்த்தனே கும்பலுக்கு ஒரு எச்சரிக்கைதான். இம்மாதிரியான விபரீதங்கள் தொடரும். வியத்நாமில் போரிட்ட அமெரிக்கப் படைவீரர் டாக்டர் கிளமன்ஸ் இப்போது எல்சால்வடார் புரட்சியாளர்களுடன் சேர்ந்து விடுதலைப் போருக்கு உதவுகிறார். இந்திய இராணுவத்திலிருந்தும் இம்மாதிரியான வீரர்கள் உருவாகி ஈழ விடுதலை இயக்கத்தில் இணைவர்.

ஈழ மக்களின் துன்ப துயரங்களுக்கு மத்தியிலும் இது எவ்வளவு ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் தெரியுமா? மிருகத்தனமான போரின் மூலம் ஈழ மக்களை ஒடுக்கிவிட முடியும் என்று ராஜீவ்—ஜெயவர்த்தனே கும்பல் கனவு காணுகிறது. அளவுக்கு மீறிய துன்ப துயரங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு நீடிக்கும்போது அந்த அவலங்களுக்கு மத்தியிலே மக்கள் வாழப் பழகிப் போகிறார்கள். இடையறாத தாக்குதலுக்கும், இழப்புக்கும் மத்தியில் எல்சால்வடார், நிகாராகுகா, கம்பூச்சியா, எரிட்டிரியா, ஆஃப்கான் மக்கள் வாழ்ந்து வருவது போல, இந்த அவலங்களுக்கு மத்தியிலேயே அவர்கள் இசை பயில்கிறார்கள்; இலக்கியம் படைக்கிறார்கள்; காதலும் மணவாழ்க்கையும் பிறக்கிறது. விளையாட்டும் கல்வியும் நடக்கிறது. இழப்பும், துயரங்களும் அவற்றோடு இணைந்தே வாழ்கின்றன. போர்கால நிலைமைகளும், புரட்சிகர லட்சியமும் அவர்களிடையே ஒரு கூட்டுத்துவ நேசப் பிணைப்பை ஏற்படுத்தும்.

இருட்டிலே நீண்டநேரம் இருப்பவன் அதிலும் கொஞ்சம் பார்வை பெறுவது போல, நடமாடுவதைப் போல பழகிக் கொள்வார்கள். இத்தனையும் இறுதியில் பெறப்போகும் விடுதலை, சுதந்திரம், ஜனநாயகத்துக்கான தியாகம். அதன் அருமையை உணரமுடியாத, கொஞ்சமும் உழைப்பின்றி ஆட்சி உரிமையை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ள ஆளும் கும்பலோ அதிகார மமதை, ஆதிக்க வெறியிலே கிடந்து குதிக்கிறது. "ஆயுதங்களை ஒப்படைத்து விட்டு நிபந்தனையின்றி சரணடைய வேண்டும். இந்திய—இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ஏற்று அமுல்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் போர் நிறுத்தம்—பொதுமன்னிப்பு" என்று அடாவடித்தனமாகப் பேசுகிறது. போராளிகளை நிராயுதபாணிகளாக்குவதற்கும், அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கும் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்குமான பணியில் இந்திய இராணுவம் ஈடுபட்டிருப்பதாகப் புளுகுகிறது.

அறிந்து கொள்ள. . . .

ஈழத்திற்கு மின்சார, தொலைபேசி ஊழியர்களையும் ஈழ மக்களுக்கு கல்வி புகட்ட 500 ஆசிரியர்களையும் இப்போது அனுப்புகிறது. இவர்களுக்கு ஊக்க ஊதியத்தோடு பல சலுகைகளை அறிவித்துள்ளது. இவற்றை ஏற்று ஈழம் போவது துரோகமாகும். ஈழ—இந்தியமக்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள்!

ஜனநாயகபூர்வமான முறைகளில் அல்லாது பாசிச முறைகளில் ஒப்பந்தத்தைத் திணிப்பதானது அதன் உள் நோக்கங்களை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவே உதவும். ஈழ மக்களைப் படுகொலை செய்து கொண்டே அமைதி மற்றும் நிராயுதபாணிகளாக்குவது பற்றிப் பிரசங்கம் செய்வது ஆயுதங்களின் முக்கியத்துவத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவே உதவும். "துப்பாக்கி குழாயிலிருந்து அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது" என்கிற உண்மையை அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். அப்புறம் ஆயுதங்களை ஒப்படைப்பதைப் பற்றிய பேச்சுக்கே இடமிருக்காது; புதிது புதிதாக ஆயுதங்களைத் தூக்குவதற்கான முயற்சிகளே நடக்கும்.

இதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளும் அறிவு ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்குக் கிடையாது. அறிவைவிட ஆத்திரமும், முட்டாள்தனமுமே, அவர்களிடம் விஞ்சி நிற்கும். அதன் விளைவாக மூர்க்கத்தனமும் அற்பமுமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவர். அதற்கு ஏற்கனவே பல உதாரணங்கள் உண்டு. புலிகள் யுத்தக் கைதிகளை விடுதலை செய்த போது இந்திய இராணுவம் எதிர்ப் பிரச்சாரத்திற்காக சில அகதிகளை தயாரித்து வந்தது. அவர்கள் எதிர்ப்பக்கம் சேர்ந்து கொண்டு நிருபர்களிடம் உண்மைகளைச் சொல்லத் துவங்கியதும் இராணுவம் குறுக்கிட்டு அவர்களை வாயடைத்து இழுத்துப்போனதும், புலிகளிடம் பேசவிடாது நிருபர்களைத் தடுத்தது, அவர்களை அச்சுறுத்தி விரட்டியதோடு புலிகள் கொடுத்த புகைப்படங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டனர்.

யுத்தக் கைதிகள் விடுதலையில் அம்பலப்பட்டுப் போனதைச் சரிக்கட்ட, புலிகளுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகவே அறிவிக்கப்பட்ட 48 மணி நேர போர் நிறுத்தம். எதிர்க்கட்சிகளைச் சரிக்கட்டக் கூட்டப்பட்ட சர்வகட்சி கூட்டத்திற்கு திமுகவுக்கு செய்தி தெரிவிக்காததன் மூலம் எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்க அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த இழிவான வழிமுறைகள். பிரபாகரன் ஐ. நா. சபைக்கு கடிதம் எழுதியது, லிபியாவின் கடாபியிடம் ஆதரவு கோரியது, இந்திய இராணுவ அட்டூழியங்களைப் பற்றி குறிப்பாக ஆதாரங்கள் சேகரிப்பது; யாழ் நகரில் ஆக்கிரமிப்பு எதிர்ப்பு ஊர்வலத்திற்கான முயற்சிகள்—ஆகிய அரசியல் எதிரிகள் செய்யும் சாதாரண நடவடிக்கைகளைக்கூட ஏதோ அக்கிரமமாகச் சித்தரித்தனர். கடைசியாக, சரணடையும் புலிகளுக்கு கல்வி வசதி, வேலைக்கான பயிற்சி, உணவு—உடை— வேலைவாய்ப்பு, புத்தகங்கள்—பொது மன்னிப்பு வழங்குவதாக ஆசை காட்டினர். இவையெல்லாம் சாதாரணமக்களும் கைகொட்டிச்சிரிக்கும் அற்பத்தனங்கள். சத்துணவு, பற்பொடி, செருப்பு, பிளாஸ்டிக் குடம் போன்ற சலுகைகளில் ஓட்டுப்பொறுக்கியே பழக்கப்பட்ட பாசிச கும்பல் விடுதலைப் போராளிகளின் இலட்சியத்தை விலைகொடுத்து வாங்க முடியுமென்று கனவு காண்கிறது.

இவர்களின் அற்பத்தனத்திற்கு சரியான சூடு கொடுத்தார் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திட்ட அன்று ராஜீவைத் தாக்க முயன்ற அந்த கடற்படை மாலுமி. "ராஜீவைக் கொல்ல முயலவில்லை. அப்படி நினைத்திருந்தால் துப்பாக்கிக் கத்தி முனையால் குத்தியிருப்பேன். அவரை அவமானப்படுத்தவே தாக்க முயன்றேன்!" ஆயுத ஊழல்—வெளிநாடுகளில் கருப்புப்பணகுவிப்பு ஆகிய பொருளாதாரக் கிரிமினல் குற்றங்களைவிடக் கடுமையான கிரிமினல் குற்றம் இலங்கை ஆக்கிரமிப்பும் ஈழமக்கள் படுகொலையும், இந்தக் குற்றங்களுக்காக அவமானப்படுத்தப்பட்டால் மட்டும் போதாது, தண்டிக்கப்பட வேண்டும்!

● மணி

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் : எஸ். மதியழகன், 21, பாலாஜிசிங் தெரு, சைதாப்பேட்டை, சென்னை—600015.
அச்சிடுபவர்: பிரேம் பிரஸ், 107-A பெரியார் பாதை(மேற்கு) சென்னை—600094.